

Kmétsko známenje.

(Stara pesen, malo popravljena).

Leží, leží ravnó poljé,
Po rávnem póljí césta gré,
Ter s céste vidi se okróg
Snežník in brdo, gòzd in lóg.

A káj stoji tam slávnega
Pri césti pólja rávnega?
Tam kmèt je zlóžil kámenje,
Sezidal bélo známenje.

Napisati je vánje dál
Od stròpa in do sámih tál,
Na désno plát, na lévo plát,
Podóbe znótraj, zúnaj vrát.

Ko stròp še níj bil dobro súh,
Prišél je gòri sveti Dúh:
Golóbček bél, z nebés letéč,
Nogé rudéče, kljun rudéč.

Na srédnjem zidu sveti Vid,
Ne móre lépše délan bit',
K molitvi róke v sklèp drží,
Pod kòtlom zúbelj *) hud gorí.

A sveti Peter víše tám
Nebéske ključe kaže nám;
Do njega sveti Nikoláj,
Ki Bog mu zlátih jábolk dáj!

Vse tó nam kaže, govori,
Da dóm človekov tukaj níj:
Človekov dóm je sveti ráj,
Ki Bóg vsem vkúpej nam ga dáj!

Na désno íma sveti Ròk
Prepasan plášč, klobúk šírok;
Na stégnu v ranah prst drží,
Pesèk mu krúha v dár molí.

V gorénjskej súknji Izidòr,
Klečí, zamáknen v rajski dvòr;
Dva angeljca orjéta zánj,
Ozírata se lépo nánj.

Na lévo sveti Boštiján,
Sovražníkom je v róko dán,
Prjévzan k débłu, ostreljèn,
Pušíc krvávih nasajèn.

Pod njím je sveti Valentín
Ter bratec njega Peregrín;
Ljudém dobróte nòsita,
Živíni zdrávja pròsita.

O člòvek, vzdigni zdáj okó!
Nad vrátí zúnaj — kdo je tó?
Goréčo strého pri nogáh
Gasí s keblíco on v rokáh.

A zádáj vérne dúše víc,
V plaméni, mòkre od solzíc,
Ječé premílo nóč in dán:
Prítéci v pòmoč, o kristján!

M—L.

Gradčáni v Pragi.

(Iz ruskega prelóžil M. Málóvrh.)

Na lévem bregu reke Vóltave v Pragi se vzdiguje gora, na katerej stojí poprej imenovani grad. Mej mnogimi hišami je posebno kraljev dvor imeniten. Sezidal ga je češki kralj Karol IV. v 14. veku; za njim je bil nekolikokrat tudi popravljén, a zadnjič postrójen za cesarice Marije Terezije. Visoki dvorec treh nadstrópij méri do 500 črévljev dolžave in ima kacih 440 sob ter nekoliko jako lepih dvorán. Osobito ímena vredna je kraljeva dvorána z velikanskim stropom, in potem še druga dvorána, katera je úže sama sobój mala palača. V njej je zgodovínski znano tisto okno, iz katerega sta bila v 23. dan maja 1618. l. vržena kraljeva namestnika Martinič in Slavéta. V spomin tega dogodka in srečne otétbe teh dveh gospodov (pala sta bila na kup gnoja) stojíta dva lepa spomeníka. V palači vidimo krasen prostor, do 300 črévljev

*) Zúbelj-blja m., plamén (nótranjska beséda).